

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény
int. zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl

Kardos Kálmán a parlamentben.

Pécs, 1897. január 29.

Baranyavármegye és Pécs város volt főispánja tegnap tartotta meg első beszédét mint országgyűlési képviselő a képviselőházban s mi, akik ismerjük szónoki képességét, nem csudáljuk, hogy a külső siker kísérte felszólalását, pártja részéről éljenzésben és üdvözlésben volt része, hisz oly sok ott a minden tehetség nélkül szűkölködő, de azért minden lenni akaró stréber, hogy örömmel üdvözlőnek egy-egy olyan embert, ki rokonszenvesen tud beszélni s már volt az, a mik ő k akarnak lenni, akinek konkurenciájától tehát nincs mit tartaniok a stréberségben.

Kardos beszédének tartalmáról már más a véleményünk, bár nem sok olyant mondott, amit előtte mások már százféle variációban el nem mondtak volna.

A belügyi tárca költségvetése lévén tárgyalás alatt, a közigazgatás államosítása érdekében tört lándzsát; szívesen megengedjük, hogy a közigazgatás terén észlelhető bajok orvoslásának remélt bekövetkezése felől való tiszta meggyőződésből.

Amikor azonban az államosítást állította fel egyedüli panaceaúl a közigazgatás megjavítására, ugyanakkor megdönti ezt a teltevést beszédének az a része, a melyben jelenlegi közigazgatási bajaink kuforrásait

kutatja, még pedig helyes nyomon haladva kutatja.

Azt mondja Kardos, hogy a mai választási rendszer mellett a közigazgatási tisztviselő előmenetele csak széles körű rokonság, pajtáság, mondjuk szimpathia és a törvényhatóság vezető férfiai kegyének a támogatásától függ. Teljesen igaza van, de ha így van, ha azok a vezető férfiak, a rokoni klikkek kiforgatják a törvényhatóság választási jogát a maga valóságából, az lehet-e csupán ennek orvossága, hogy azt a választási jogot egyszerűen elkobozzuk? Hisz akkor szüntessük meg a tulajdonjogot is, mert azzal sokan visszaélnék, másokat meg lopásra csábít.

Reformáljuk a törvényhatósági jogkört oly módon, hogy benne klikkek ne uralkodhassanak, zárjuk ki a bizottságból azokat, a kiknek ellenőrző hatóságát képezi az a bizottság és terjeszszük ki a független nagyközönség autonomikus jogait. De a Tisza-aera óta minden törvényhozási intézkedés oda tendált, hogy a törvényhatósági életben a népképviselői elem befolyása gyengítették s az egész törvényhatósági jogkör átjatszassék azoknak a klikkeknek a kezébe, a melyekkel a kormány aztán kénye-kedve szerint paktálhatott.

És ezeknek a klikkeknek a kárhözátos befolyása az államosítás esetén is éppen

oly mértékben, s talán még veszedelme-
sebben érvényesülne a kinevezéseknél, mint most a választásoknál. Hisz a mennyire ismerjük kormányrendszerünket, a kinevezéseknél nem a képességre, jellemre, rátermettségre szokott helyezve lenni a főszűly, hanem arra, hogy általuk a befolyásos egyének és körök jóindulata szereztessék meg a kormány számára.

Azoknak a vezető férfiaknak, a rokonsági klikkeknek döntő befolyásuk szokott lenni a képviselő-választásoknál, a kormány tehát mindig azokat fogja kinevezni alispánoknak, főbíráknak, akiket a klikkek ajánlanak, nehogy felbőszítse maga ellen azokat s így az ellenzék korteseivé tegye őket.

Ebben a tekintetben tehát még rosszabbul leszünk az államosítás után, mert akkor is csak a klikkek protekciója fog hivatalt szerezhetni, a kinevezett tisztviselők pedig még inkább fognak kortesérdemek szerzésére törekedni, mert a kormánytól fog függni az előléptetésük.

Hisz elég régen veti előre már árnyékát az államosításnak ez az átka; a választott tisztviselők feje fölött már évek óta ott lebeg az államosítás Damokleskardja s kényszeríti őket a kormány uszályát hordozni, hogy a bekövetkezendő kinevezésnél a kormány kegyére érdeme-
sítsék magukat.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája

A nagynéni.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Kedves Pista öcsém! Élttem egy igen fontos pillanatról tudósítalak jelen levelemben, — azt tudod, hogy január 7-én betöltöttem a 28-ik évet; érkezettnek találtam tehát azt az időt, a melyben legény életem mel abban hagyjak és család alapításához lássak.

Bizonyára te is ismered — hiszen harmad éve még a szelet is csaptad neki — a kis Réthy Vilmat, ezt az aranyos teremést választottam életem párjának. Rég szerettem őt, míg végre mind szülei, mind pedig az ő beleegyezését megnyervén, ma tartottam vele eljegyzésemet és már három hét múlva meg lesz az eljegyzés is. Nem is képzeled mily boldog vagyok azt hiszem, jobban nem is választhattam; reményem te is örülsz bátyád szerencséjének, és hiszem, hogy meglesz elégedve kis néniddel, mert hisz ő a világ legkedvesebb, legjobb leánya.

Mult leveledben emlited, hogy órád és gyűrőd csináltatni (?) vannak; a mai postával küldök husz forintot, vált s d k i ő k e t.

E . . . 18 . . január 7.

Szervusz csókol szerető nagybátyád
Béla.

U. i. Mit csinál a legutolsó Egyet-
lened.

* * *

Kedves Vilma Néni!

Remegő kézzel írom a megszólítást, oh Vilma, hogy sérthetted ennyire meg mélyen érző szívemet, hogy tudtál ily kegyetlen lenni? Hát néném lettél te, álmaim egyedüli alakja, élttem célja! legfőbb vágya és reménye — — Nénémnek szólítalak én téged, kit annyira imádtam, ugy szerettem és kiről azt hittem, hogy egykor kedves kis feleségemnek fogom szólíthatni!

... Csendes est volt, emlékszel-e rája, mikor ott a dunaparti kis kiránduló helyen, az Isten szabad ege alatt esküdtem néked örök hűséget és szerelmet . . . Főnséges egy pillanat volt, az ég tele hintve mirtád kis csillaggal, a teli hold reánk bámult, a hatalmas folyó ott folyott szép csendesen lábunk előtt, a teljes csendet csak az a kis langyos szellő és egy távoli malom kepelése szakította meg . . . „Imádlak, szeretlek mind a sirig“, te is valami hasonló félet akartál rebegni, mikor hátunk mögött termett az én drágalátos bácsim, — pardon most már a te férjed — és elrontotta az egész dolgot.

Többé sohasem volt alkalmam előtted nyilatkozni, de akkor azt hittem, megértettél. — Csalódtam, szörnyen csalódtam!

Hát nem volt-e szépen kieszelve, én ép akkor végeztem el a nyolcadik gymná-

ziumot, te pedig egy 16 éves kis bakfis voltál, 7 év alatt kész ügyvéd lehet belőlem, nem is kellett volna sokáig várnod és mi lettünk volna legboldogabb pár ezen a világon. De te a helyett oda nyújtottad kezéd az én nagybátyámnak! — óh, hogy miért ép nagybácsim az a férfiú, a kit te férjednek nevezel, ha más volna, gyönyörű jelzőket használnék reá!!

Igen, te másnak lettél a felesége, felébredtem álmodozásomból, fel a rideg valóra — és némán Ó! . . . Ó!

No de miért e szavak — hiába itt minden, tények előtt állunk — és kénytelen vagyok belenyugodni sorsomba — habár belehalok is a változhatatlan végzetbe.

Es most Isten veled — élj boldogul férjeddél, és ha látsz egy letépett virágot, mely hervadtan eldobva hever az utfélen gondoldj arra

a ki téged a sirig

oly hiven oly igazán szeret
bánatos Pistádra.

P . . . 18 . . február 1-én.

U. i. Mondd meg kérlek az Uradnak, hogy az az óra, melyet tőle kaptam ajándékba, elromlott és jelenleg az órásnál van.

*

Kedves Pistikém!

Férjemmel olvastuk leveledet — mondhatom, jól mulattunk rajta — te kis bohó, hát te szerelmes voltál a te nénédbe — no ez szép tőled, reményem, hogy ezután is

Semmiből sem tűnik ki jobban a kormányának az a célzata, hogy a törvényhatósági közigazgatást az államosítás utáni vágy fokozása végett tervszerűleg ázsiai színvonalra süllyeszze, mint éppen Kardos beszédének ama részéből, a melyben habozás nélkül mutat rá arra, hogy a törvényhozás és kormány a választott tisztviselőkkel szemben — éppen azért talán, mert az államosítás a levegőben van és mindig küszöb előtt állónak mondatik — mostohán bánik el. **Mig a kormányzat többi ágaiban, hol évtizedekkel ezelőtt két vagy három ember dolgozott, ma sokszor 10—13 végzi a fokozott ügyvitellel szemben a teendőket; addig a közigazgatási tisztviselő ugyanazzal a személyzettel, majdnem ugyanazzal a fizetéssel végzi aránytalanul megsaporodott nehéz munkáját, melynek megfelelni nem lévén képes, sokszor a legüdvösebb intézkedések s a törvény leghelyesebb rendelkezései a papíron maradnak.**

Itt van a baj kuforrása és nem a választási rendszerben, hisz maga Kardos volt az, ki főispán korában soha sem tudott betelni a választott közigazgatási tisztikar dicséretével.

Ne korteskedjék a kormány az államosítás mellett a törvényhatósági tisztviselők elleni mostoha bánásmóddal, hisz a törvényhatóság is alkotó része az államnak s annak tisztviselője is éppen úgy a közérdeket van hivatva szolgálni, mint a ki-nevezett állami hivatalnok; adjon a törvényhatóságoknak megfelelő dotációt, hogy a közigazgatási hivatalokat elegendő személyzettel láthassák el: akkor a közigazgatás választott tisztviselőkkel is meg fog felelni feladatának.

Államosítással azonban éppen nem fogunk segíteni a létező bajokon, mert a tisztviselőt felfelé függetlenítő szolgálati pragmatika olyan ábránd, melynek megvalósítását egyetlen gondolkodó fő sem remélheti kormányunktól komolyan; a fogsz szeretni, de nem úgy ám mint az El-ládat — hanem úgy mint egy nénét szokás. Hát biz úgy van kicsikém, a te játszópajtásnédből nénéd lettem a nélkül, hogy csak egy kis lelki furdalást éreznék magamban — és tartanék tőle, hogy úgy elhervadsz, mint a letépett virág, mely eldobva hever az utfélen.

Sohase busulj — jó nénéd leszek én neked — nos, hogy tanujelét adjam — a mai postával utnak indítottam azokat a habos puzellikat dióval, a miket annyira szeretsz — a Bélám meg tekintettel arra, hogy az órád elromlott, csináltatásáért (?) beküld 10 forintot, mit a te nénéd kiegészít huszra a megtakarított tüpénzéből — végy rajta „Ó” neki egy csokrot. Ugye nem haragszol édes?

Hogy vagy a bajuszoddal, reményilem már látszik?

Pá kedves Pistikém Bélámmal együtt csókol nénéd

Vilma.

E . . . 18 . . február 8.

K . . . kertész Urnak.

Helyben.

Küldjön Kádár Ella kisasszonyhoz ma délután egy szép virágkosarat. Árát kérném a többiekhez irni.

P . . . 18 . . február 20.

Thury István
joghallgató.

Lala.

lefelé függetlenítő anyagi helyzetet pedig Kardos szerint sem fogja megteremteni az állam, hisz maga mondta tegnapi beszédében, hogy „az állam soha sem képes remunerálni a maga tisztviselőit; ezt jutalmazni úgy, ahogy kell, sohasem lesz képes.”

Milyen lenne hát még a helyzet ebben a tekintetben, ha a közigazgatás államosítása folytán az állami alkalmazottak száma legalább is megkétszereződne!

H i r e k.

Pécs, 1897. január hó 29.

Színházi történet.

Zuzmara-hullajtó, bus téli este volt,
Angyalok gyertyái nem égtek az égen;
Varjak kovályogtak a szürke magasban,
Szánkók csilingeltek az utca közepén.
Prémes bundás urak, galléros aszonykák
Ültek kényelmesen a csilingelő szánban,
Magam — diákgyerek, — egy házhoz lapulva,
Busan tekinték a csillogó szánutra. —
Éheztem és fáztam.

Hej, be jó lett volna: jó meleg szobából
Hallgatni, mit zokog a szánka csengője;
Vigan fogyasztgatva a párolgó ételt,
Hogy egy kanálnyi se maradjon belőle.
Aztán lefeküdni puha, fehér ágyba,
Miből kikandikál a hófehér párna.
Miben édes álmodik az alvó,
Mig ki nem esőnd ti
Hivogatól a reggeli harangszó.

Utolsó pár hatos csörgött a zsebemben,
Krajcár nélkül állok, ha eivacsorázom
S nem telik színházra, hogy csudálva lássam
Álmaim tündérét, fényes ideálom,
Aki a dicsőség hervadó virágít
A színpadnak bűvös deszkáin aratja,
Kinek mosolygása áldást hintő harmat,
Gyilkoló sugár a szeme villanata.

Kihez verset írok, akiért rajongok,
Kit árnyként követek, de ő nem tud róla . . .
Szép primadonnáról, szerelmes diákról
Ez a nóta járja tenger évek óta.

S a vacsorakérdést elejtettem szépen
És neki vágta a hangtalan sötétnek,
Mégváltam a jegyet. Már már azon voltam,
Hogy a nézőtérre csöndesen belépjek,
De akkor valami csukló sirárféle
Megállított s kezem nem tettem az ajtó
Kopott kilincsére.

A hosszú folyosó egy keskeny sarkába
Egy tíz éves kis leány zokogott magába.
„Mi bajod, aranyom? mért a köny szemedbe?
„Színházba akarnék s nem eresztenek be.”

Halvány, szőke leány volt, viseltes nagykendő
Takarta be testét s apró piciny lába
Kikéredzkedett a foltos cipeillőből.
Vigasztaló szóval fordultam hozzája:
„Ne sirj, kicsi lányom, nem hagy el az Isten,
Valtanék jegyet, lásd, — de több pénzem
nincsen.

Annyira szereted te is a színházat?”

Kék szeme a leánynak sűrű könybe lábadt,
S alig hallhatólag, reszketve tördelte:
„Nem bácsi nem, én még sose voltam benne.
Apám idegenben keresi kenyerét,
Sokszor megesk, hogy hétszám sincsen nálunk
Ilyenkor egy bácsi látogat el hozzánk,
Ki cukrot ad nekünk, ha nem kiabálunk.
Mi kezét csókolunk és pacsit adunk neki
S a mamánk ezt olyan gyönyörködve nézi.

Minap meg egy melltűt hozott a mamának,
Pedig nem szolgált rá kedves szülénk mondom,
Mert, tudjs, mi volt a köszönete érte?
Azt mondta: ne költs rám, édes kis bo-
londom!

Aztán a bácsival elmennek színházba,
Ma is ide jöttek, de nem kellett volna,
Piciny kis öcsikém betegágyban fekszik,
Szegénynek a torkát valami úgy fojtja.

Én maradtam otthon a kis beteg mellett,
De már sirni sem tud, olyan igen szenved;
Beesett szeme a mamát hívja, várja.
S nem eresztenek be érte a színházba.
Mondja a kis leány s bánatosan néz rám.

És én odaadtam neki a bilétám.

Toth Dezső.

Napirend 1897. január 30-án.

Naptár: szombat, jan. 30. — Róm. kath. Kártonka. — Prot: Mártonka. — Gör. kel.: (jan. 18.) Athanáz. — Zsidó: S. Mischpatim. — Nap két 7 óra 14 perckor; nyugszik 4 óra 41 perckor. — Hold két reggel 5 óra 55 perckor; nyugszik délután 1 óra 47 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 4 Celsius fok hideg; légnymás 745 — Kikátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: borús idő, helyenkint esapadék és fagy várható.

Vasuti műhelymunkások bálja a Vigadóban.

Dárdai kaszinó bálja.

Nádor kávéház megnyitása.

Színház: Salvini felléptével: „Othello.”

— (Gyászistentisztelet Zsinkó István kanonokért.) A megboldogult Zsinkó István dr. kanonok leikiüdvéért tegnap fényes gyászistentiszteletet tartottak a kövágószőlősi róm. kath. templomban. Az elhunyt — tudvalevőleg — plébánosuk volt régebben a kövágószőlősieknek s végrendeletében is megemlékezett a kövágó-szőlősi templomról. Csak kegyeletüket rótták tehát le a kövágó-szőlősi, midőn a szomszéd Tóttós és Cserkút községek hiveivel egyetemben zsufolásig megtöltötték a templomot a gyászistentisztelet alkalmával. Az ünnepies gyászmisét Frantich Ágoston plébános mondta s a megható gyászünnepek hatását nagyban emelték a gyásznépek, melyeket Gyula y József kántortanító adott elő.

— (Az ügyvédi kamarából.) A pécsi ügyvédi kamara közhírré teszi, hogy Kelemen Mózes dr. ügyvédet, Pécs székhelylyel, lajstromába folytatól felvette; továbbá, hogy Kissfaludy Pál ügyvédet az ügyvédségről való lemondása, Steiner Kálmán dr., volt villányi ügyvédet a kamara területéről történt elköltözése és Farkas Lajos volt dárdai ügyvédet elhalálozása folytán az ügyvédek lajstromából törölte. Farkas Lajos irodája részére a kamara Péchy Károly dr. dárdai ügyvédet rendelte ki gondnokul.

— (Tiszti estély.) A pécsi helyőrség tisztikara tegnap este tartotta a Nemzeti Kaszinóban tiszti estélyét, mely alkalomra a Kaszinó helyiségei szépen megteltek előkelő közönséggel. A táncmulatság kilenc órakor kezdődött s a négyeseket vagy 90 pár táncolta. A katonai notabilitások Schlippenbach István gr., dandárparancsnok, Zurna Karoly vezérőrnagy, Stenzl, Hortstein, Theilmann Gusztáv és Kristóf ezredessel az élükön mind megjelentek s ott láttuk városi társadalmunk előkelő férfait is. A mulatságon jelen voltak: Alt Ilona, Cankl Mici és Tinike, Eckensberger nőv., Cserny

nővérek, Driesz Frida, Hozer Gizella, Kovácsffy Mimi, Kovacsics Irén, Klimó Margit, Kindl Gizella, Kaltnecker Mariska, Chinorányi Gizella, Kristóf nővérek, Löwi Anna, Luiszer Margit, Mazaly Paula, Nagy Klemi, Opris Angela, Pfeffer Ilona, Rimély Viola (Rácóly), Rosinger Etelka, Razgha Ilona, Rihmer Margit (Sásd), Szily Mariska, Stenzl nővérek, Polgár Blanka, Doma Gizella stb.

— **(Felfordult világ.)** Barcsi levelezőnk írja: Bizony megfordított világot élünk manapság, csendes a farsang, a fiatalság elfajult, elkorcsosult, nincs bennük élet, nem akarnak vagy nem tudnak olyan igazán mulatni. Még eddig úgy tudjuk és tapasztaltuk, hogy mulatságokat és különösen bált fiatal emberek, vagy más szóval férfiak szokták rendezni, a farsangi krónika nem mutat vagy legalább is nagy elvételre mutat fel oly esetet, melyben valamely táncmulatságnak kizárólag női rendezői voltak. De hogy ilyen eset a legújabb korban is megtörténik, mutatja a Barcstelepen jövő hó 2-án megtartandó jelméz-estély, melyről különben alijon itt tudósítónk szószerinti jelentése: „Óriási falragaszok hirdetik a nagyérdemű és becses közönségnek, hogy legközelebb lesz valami, valami olyan, ami még nem volt, amióta az öreg földön a táncmesterek kegyelméből táncolni tudnak a férfiak épügy, mint a hölgyek. Ez pedig nem lesz más, mint a jövő hó 2-án a barcstelepi ujonnan épült szinkörben a barcstelepi szakácsnők és szobaleányok köréből alakult rendezőség által 40 kr. belépti díj mellett tartandó nem ugyan sarkörű, hanem igenis fényesnek ígérkező jelméz-bál, melynek sikere a rendezőség kiváló tagjai által nyer garanciát. És ezek után még mondja valaki, hogy nincsen női emancipáció.”

— **(Táncestély.)** A „Mohácsi iparosok Olvasóköre” saját külön célra feldiszitett termeiben 1897. évi február hó 13-án világposta és telefonösszeköttetéssel „Mohács és Philadelphia” között egybekötött sarkörű táncestélyt rendez. Belépti díj személyenkint 1 korona. Kezdeté 8 órakor. A második négyes alkalmával a rendezőség a közönséget tréfás meglepetésben fogja részesíteni.

— **(Vendéglősök bálja.)** A pécsbaranyai vendéglősök ipartársulata tegnap este tartotta szokásos farsangi bálját a Vigadó pompásan feldiszitett tánctermében. A bálon nem sokan vettek ugyan részt, de a kik ott voltak, azok igen jól mulattak Farkas Sándor talp alá való zenéje mellett. Az előzékeny rendezőség a hölgyeknek bársonyba kötött csinos táncrendekkel kedveskedett s feltűnő hatást tett egy keretbe foglalt nagy táncrend, mely krétarajzból volt készítve, Nagy Mihály, művészi tehetségét dicséri. A rajz a vendéglősök szimbolumát ábrázolta, pezsgős palackon nyargaló, muzsikáló, táncot járó s végre a lépcső alján „nobel spitz”-cel megáldott angyalkák ügyes csoportosításával. A bálon Farkas Sándor bemutatta legújabb szerzeményét, egy ropogós souper-csárdást, mely „Amália-csárdás” néven a vendéglősöknek van ajánlva. A mulatság fesztelen jókedvvel folyt egész éjjel s csak a késő reggeli órákban ért véget. A mulatságot Majorossy Imre polgármester is meg szemlélte,

— **(Felülfizetések.)** A pécsi szabómunkások szakegyletének táncmulatságán felülfizetni sziveskedtek: N. N. 3 frtot; Munkásképző-Egylet 2 frtot; Építőmunkások szakegylete, Bányai M., Hochmann Adolf 1—1 frtot; Ztravits N. 60 kr., Kapeller János, Kulin Henrik, Kéhl Tamás, Hunszer János, Steinmetz Károly, Weindrandt Ádám, Fleisz György, Brusovazky Ferenc 50—50 krajcárt, Backelmayer Károly, Ceininger Antal 20—20 krajcárt, Schneider Ádám 30 kr. és Pozsgai Lajos 10 krajcárt. Fogadják e helyen is az egylet köszönetét.

— **(Tűz egy fénykép-kamrában.)** Tegnap este fél 8 óra tájban a Hajó szállodában a cselédség a központi Takarékpénztár bazárépületének egyik kamraablakából sűrű füstöt látott kitolulni. Nyomban átsiettek és a tűzörséget is értesítették, mely szintén a helyszínén termett. A füst Patz Hermin fényképész fénykép-másoló kamrájából tört ki s mikor a kamra bezárt ajtaját felnyitották, a bent levő összes szerelvények lángban álltak. A tüzet tűzoltóink hamar eloltották s meg is mentették, a mi menthető volt, mindazonáltal a kár 700—800 forint körül van. S véletlenül a szerencsétlenséghez még az is járul, hogy az elégett szerelvények biztosítása éppen f. hó 20-án járt le s a tulajdonos ez ideig elfelejtette a biztosítást megújítani. A tűz a legnagyobb valószínűség szerint úgy keletkezett, hogy cselédje, Gönci Gizella nevű leányka, égő gyertyával járt a kamrában s a gyertya lángja hozzáért a lánynak egy szegen függő uj öltözet ruhájához és téli kabátjához. A ruha tüzet fogott s mire a leánynak eszébe jutott, hogy benéz a kamrába, nem-e égett meg a ruhája — mert arra emlékezett, hogy a gyertyával véletlenül hozzá ért — akkor már késő volt. A tűz kiütt, s hogy nagyobb veszedelem nem származott belőle, az csak a gyors segítségnek köszönhető.

— **(A hol leszállították a tanítókat fizetését.)** Törvény értelmében tudvalevőleg nem lehet a tanítók fizetését leszállítani, a mi sok helyen ugyis alig több a vasuti bakter fizetésénél. Mint levelezőnk írja, ez mégis megtörtént a báttaszéki iparostanonciskolában, hol az iparostanonciskolai felügyelőbizottság a tanév elején leszállította a tanítók fizetését és a régi kipróbált tanítók helyett azokat alkalmazta, a kik olcsóbban vállalták el a tanítást, Dörnyei Ferenc igazgatót pedig, a ki már évek óta viselte az igazgatói tisztet, egyszerűen mellőzte. Az ügy a vallás- és közoktatásügyi miniszter elé került, a ki elrendelte, hogy a tanítók régi fizetése visszaállítandó, az igazgató pedig állásába visszahelyezendő. Ez az igazságos rendelet természetesen nem tetszett az ipariskolai felügyelőbizottságnak, a miért mindannyian be is jelentették a kir. tanfelügyelőnek tisztségükről való lemondásukat. Tolnavármegye közigazgatási bizottsága a napokban tartott ülésében foglalkozott ezzel az ügygyel és a lemondott felügyelő bizottság helyett gondnokul Hohmann József báttaszéki kereskedőt nevezte ki.

— **(Himlőjárvány.)** Döbrököz, Tolnavármegyei községben, mint dombovári levelezőnk írja, a cigányok által behurcolt hólyagos

himlő napról-napra terjed. Tolnavármegye alispánja sürgönyileg elrendelte az iskolák bezáratását, míg a járvány tart; ugyancsak sürgönyileg felhívta Dr. Neumann Jónás és Dr. Kertész Lipót dombovári orvosokat, hogy rögtön kezdjék meg Döbröközön a beoltásokat és kivétel nélkül minden gyermeket újra kell oltani, sőt ahol himlőbeteg van, ott az egész családot. A rendelet értelmében e hó 28-án meg is kezdték az oltásokat, mi a cigányok között nem kis ribilliót okozott. Megtétettek minden óvintézkedések, mi által talán sikerülend elnyomni a járványt, mely Döbröközön igen jó talajra talált, már az egészségtelen ivóvíz és levegője miatt is.

— **(Megharapta a kutya.)** Tegnap este Müller Antal, tizenegy éves kis fiú, a budai várnáz melletti mézskemence előtt jött hazafelé a városba. Az uton egy kutya futott el mellette, melyre kiugrott az egyik házikóból egy másik eb s dühösen rohant rá. A fiú megijedt, a kezében levő bottal hadonászni kezdett s erre a dühös eb neki is ugrott és jobb kezefejét megharapta. Szerencsére csak csekély sebet ejtett rajta, mert a fiú el tudott tőle menekülni. Ma reggel az esetet bejelentették a rendőrségnek, hol az orvos a fiú sebet kiégette. A kutyát — bár a harapás igen csekély — megfigyelés alá helyezték a gyepmesteri telepen.

— **(A pécsi szabómunkások szakegylete)** február hó 14-én (vasárnap) tartja évi rendes közgyűlését az egyleti helyiségben (gyár-utca 7. szám.) mely közgyűlésre az egylet tagjai ez uton is meghívattak.

— **(Gyilkosság.)** Mohácson e hó 27-én esti 5 órakor Markovits János cigány és Szajkó János napszámos a pálinkaivás pártolói közé tartoztak. Igen csak tartoztak, mert a végzet megfosztotta őket ez isteni élvezettől. Ugyanis Szajkó János a „hüvösre”, Markovits János pedig a még hüvösebb temetőbe jutott. A dolog úgy történt, hogy mindketten alaposan felöntöttek a garatra pálinkával, a mi aztán felébresztette nemcsak keblökben a veszekedés vágyát. Egy darabig csak szóval győzték egymást sujtani, de végre Szajkó teljesen elvesztette türelmét, s a karján levő fejszével társa Markovics János fejét egy csapással ketté vágta. Markovits halva rogyott össze, Szajkót pedig elfogták a csendőrök, s miután megmagyarázták neki az emberölés súlyos következményeit, a büntető igazságszolgáltatásnak fogják átadni.

— **(Tisztújítás Kaposvárott.)** Most tartotta meg Kaposvár város tisztújító közgyűlését Maár Gyula alispán elnöklése alatt. Közfelkiáltással megválasztottak polgármesterré: Németh István, első tanácsossá: Kovács Soma, második tanácsossá: Sury Ferenc, tiszti ügyészé: dr. Kovács József, mérnök: Bereck Sándor, számvevő: Szabady János, pénztárossá: Sörös Lajos, ellenőrré: Jankovich Kálmán. A segéd- és kezelőszemélyzet is maradt a régi.

— **(Jégzajlás.)** Mohácsi levelezőnk írja: Mégis csak beállt a tél. Óriási jégtáblák zajlanak a Dunán, s remélhető, hogy nemsokára száraz lábbal lehet majd keresztül hatolni a szöke Duna zugó hullámai fe-

lett. Örülnek ez eseménynek azok is, kiknek jégvermeik megürültek, mert lehet alkalmuk azt újból betölthetni.

— (**„Szegzárdi kereskedelmi kaszinó.”**) A napokban mozgalom indult meg a szegzárdi kereskedők körében, hogy új kaszinót alapítsanak. Mult vasárnap délután e célból nagy számmal jöttek össze a meghívottak a „Szegzárd Szálló“-ban és kimondották egyhangulag a „Szegzárdi kereskedelmi kaszinó“ megalakulását. Ezután megalakították a végrehajtó bizottságot is, melynek elnökéül Udvardy Sándort, alelnökéül Pirnitzer Antalt, titkárául dr. Müller Ferencet és tagjául Salamon Armit választották meg.

— (**Iskolaszéki ülés.**) A mohácsi róm. kath. hitközség képviselőtestülete ugyis mint iskolaszék 1897. évi január hó 31-ik napján délután fél 4 órakor a belvárosi iskola emeleti rajztermében ülést tart. Tárgysorozat: 1. A hitközségi képviselőtestület megalakulása. 2. A szent Flórián szobor ügye. 3. Neumayer Teréz és Frank Mária tanítónők felebbezése. 4. Folyó ügyek.

— (**Álmában lopták meg.**) Ma reggel egy király-utcai lakos azt jelentette a rendőrségnél, hogy míg ő szobájában, az ágy puha párnái között, az igazak álmát aludta, addig a be nem zárt ajtón valami vakmerő tolvaj belopózhatott és elemelte a fogason függő télikabátját s azzal eltűnt. A tolvaj minden feltűnés nélkül követhette el a lopást, mert a Vasváry házban, hol a káros lakik, jönnek-mennek már kora reggeltől kezdve s bizony ki sem vonta kérdőre, ha látta is az elegáns télikabáttal elsétálni. A lopás pedig nem valami korán, hanem úgy reggeli nyolc óra felé történt, a mikor már veszedelmes vállalkozás idegen lakásba behatolni, az ágyban alvó tulajdonos télikabátját a fogasról leemelni s azzal nyugodt lelkiismerettel odább állni. Ez eset hőisére azonban nem volt veszedelmes, mert ki sem vette észre s azóta már ungon-berken tuljár az ellopott télikabátal. Tanulság pedig mindebből: hogy ne aludjunk be nem zárt ajtó megett!

— (**A gazdasági egyesületek portómentessége.**) Mint halljuk, az országos gazdasági egyesület feliratot fog intézni a képviselőházhoz a gazdasági egyesületek portómentessége ügyében. Az egyesület azért fordul a képviselőházhoz, mert a kereskedelemügyi miniszter kérelmét elutasította. A keresk. miniszter álláspontja ezekkel a közhasznú és közérdekű intézményekkel szemben annál tarthatatlanabb, mert portómentességet élveznek a kereskedelmi és iparkamarák, a statisztikai ügy, sőt még a turista-egyesület is, csak a gazdasági egyesületek nem. A feliratot a kereskedelemügyi miniszter saját hatáskörében intézte el, bár határozottan megígérte, hogy a minisztertanács elé terjeszi. Az egyesület nem hagyja ennyiben a dolgot, s ezért fordul a képviselőházhoz.

— (**Elröppent szitakötő.**) Veininger István, hatvanév körüli, mágoesi születésű, foglalkozására nézve szitakötősegéd, lopás miatt jött összeütközésbe a büntető-törvénykönyvvel. Hogy ezért az összeütközésért mivel jutalmazták azonban, úgy lát szik, erre nem volt kíváncsi, mert ismeret-

len helyre távozott, még az adreszt sem hagyva hátra, hogy utána küldötték volna az ítéletet. De a bíróság nem vette tekintetbe hidegvérű közönyösségét a most kereseteti az elröppent szitakötőt, a kit ha megtalálnak, a királyi ügyészség gondjaira fogják bízni.

— (**Megakadályozott vérengzés.**) Szomorúan bebizonyosodott Koszoru Mihály szegzárdi lakoson e példabeszéd igazsága: „Kezes fizess!“ Koszoru Mihály ugyanis kezeskedett Miskéri Mihály nevű sógoráért, a ki a felvett kölcsönt nem tudván visszafizetni, a jótálló sógor vagyona került dombra, a miatt a vagyonából kifosztott ember annyira elkecseregett, hogy elhatározta Miskéri Mihály és családjának kiirtását. Mult kedden azután alaposan bepálíkáztván, magához vette éles fejszéjét és Miskéri lakásába rontott bőséggel, hogy vért ontson. Szerencsére azonban az áldozatra szántak még jókor az ablakon kimenekültek az utcára és így életben maradtak. Koszoru Mihályt a szegzárdi rendőrök elfogták és átadták a kir. ügyészségnek. Állítólag a szerencsétlen ember megőrült.

— (**Táncmulatság Bellyén.**) F. hó 26-án tartotta a bellyei polg. olv. egyesület farsangi első bálját, mely mint eddig is, úgy most is fényesen sikerült és egyik legfényesebb bál volt alsó Baranyában. — A rendezőség teljes kitüntetéssel érdemel tapintatos sága és rendezői ügyesége miatt, mit több vidéki vendég szép szavakban az egyesület elnökének ki is fejezett. A bálterembe lépve az ember egészen el volt ragadtatva a gyönyörű hölgyek szemlélésétől. A 2 négyest 18—20 pár táncolta fényes sikerrel. A tánc reggeli 5 órakor fejeztetett be, de csak a hölgyek részéről, mert ezután az ifjak pezsgős flaskók és a cigány mellett 8 óráig mulattak még. Lesz még 1 dalárda bál és egy jelmez bál is Bellyén, hogy a farsangi szezon mulatságainak sorozata teljes legyen.

— (**Razzia.**) Az éjjel ismét razziát tartott a rendőrség Trixler Aladár ügyeletes rendőrbiztos vezetése alatt, mely alkalmalattal hat hely és munkanélküli csavargót tartóztattak le. Az éjjeli razziák még sohasem voltak eredménytelenek s hogy mily nagy szükség van rájuk, legjobban mutatja az a körülmény, hogy a rendszeres razziák dacára még mindig akadnak csavargók, kik lopásokat követnek el s aztán nyomuk veszt és úgy eltűnnek, mintha soha se jártak volna nálunk.

— (**Mohács képviselőtestülete**) most tartotta közgyűlését, melyen a következő tárgyakat intézték el: 1. A bizottságnak a Duna által elsodort és természetes iszapolás folytán visszaállított birtokrészeknek a telekkönyvi tulajdonosok birtokába való átadása iránti javaslata. 2. Az elüljárásnak a régi kórházi épület eladása iránti javaslata. 3. Községi orvos negyedévi jelentése. 4. A városmenti és a mohács-kölkedi védgátakra vonatkozó gátvédelmi szabályzat bemutatása. 5. Községi irnokok választása. 6. Ugródy Béta földadónyilvántartónak 100 frt személyes pótlék megszavazása, illetőleg folyósítása iránti kérvénye, ennek kapcsán a pénztári ügykezelés szabályzat bemutatása. 7. A ref. hitközségnek temetőhöz szükséges

terület megvétele iránt kérvénye. 8. Árvatári kezelőnek az 1897. I. felében fizetendő kamatláb megállapítása iránti javaslata. 9. Az elüljárásnak a gőzkomp 1896. II. félévi jövedelmére vonatkozó jelentése. 10. A posta és távirtda hivatali főnökök a tervbe vett állami posta és távirtda hivatal építésére vonatkozó értesítése. 11. A módosított iparositanonc iskolai költségvetés megállapítása. 12. Számvizsgáló bizottság kiküldése.

— (**Csaló automaták.**) Az automaták ellen napról-napra több a panasz, mert ezek a jégszivű alakok, melyek a vasuti állomásokon álldogálnak, valóságos csalást visznek véghez. Egész bűnhalmazzá nővekedtek már a csalások, miket eddig elkövettek. A husz filléreseket, amikért cukrot, párfümet, vagy más egyebet kellett volna egy tisztességes automatához illően kiszolgáltatniok, nem adják vissza, még gorbáskodásra sem. Volt rá eset, hogy füttykössel verték el az automatát, de az sem használt. Behorpadt kissé az oldala, de a pénzt egy világért sem adta volna vissza. De most már az automaták nem elégszenek meg a csalásokkal, hanem okmány hamisításra is vetemednek. Ezt a bünt a következőképpen követi el az automata, mint egy ur mesélte ma a rendőrségen:

— Hát kérem, az állomáson megláttam az automatát, melyre négy betűkkel volt felírva, hogy baleset ellen 24 órára husz filléért biztosít. Eszembe jutott, hogy az uton karamból is történhetik s nyomorékká roncsolódhatom, hát rászántam a husz fillért a baleset elleni biztosításra. Bedobtam a pénzt a nyíláson, mire az automata kiadta a kötvényt. Majd a guta ütött meg, mikor láttam, hogy a kötvény már lejárt, amennyiben 21-éről volt kelteztve.

— Nos és? — kérdi a rendőrbiztos.

— Nos és, ha engem akkor megüt a guta, az örökösöm hiába perelik a biztosító-társaságot. Nem kapnak egy fillért sem.

— De mi közünk nekünk ehhez?

— Már hogyné volna közük. Indítsák meg az autonoma ellen az eljárást. Csukják be, hiszen az okmányhamisítás — hivatalból üldözendő büncselekmény.

Farsangi naptár.

Január 30. Vasuti műhely munkások bálja a Vigadóban. — A dárdai Kaszinó-Egyesület bálja.

Február 1-én. Vörös keresztgyelet álarcos bálja a Hattyuban. — Az első pécsi veterán és betegsegélyző-egylet zártkörű bálja a Scholtz féle sörházban. — Mohácsi Jótékony Nőegylet bálja a Polgári Kaszinóban. — Kaposvári jótékony nőegylet bálja. — Szigetvári Olvasó-Egylet táncestélya. — Dárdai polgári egyesület bálja.

Február 6-án. A pécsi Polgári Kaszinó második táncestélya. — A pécsi kádársegédek szakegyletének farsangi táncvigalma a Scholtz-féle sörházban. — A pécsi jótékony nőegylet Calicot-bálja a nemzeti kaszinóban. — Házi bál a „Petőfi“ vendéglőben. — Siklósi iparosok olvasókörenek bálja.

Február 7. Bar.-Szentlőrinci iparosifjuság műkedvelői előadással egybekapcsolt táncestélya.

Február 10-én: Nagy táncestély a Vigadóban Hercenberger tánc-tanító délutáni társasága számára.

Február 11-én. Altiszti bál a Vigadóban. — Házibál a Hétfejedelemben.

Február 13-án: Pécsi könyvnyomdászok táncestélye a Scholtz féle sörcsarnokban. — A „Pécsi Torna-Egyesület“ bálja a Vigadóban. — Kath. kör táncvigalma.

Művészet, irodalom.

○ **Morte civile.** Az idealizmust reálizáló Salvini tegnap este a realizmust a maga megdöbbentő naturalis mivoltában mutatta be annak a meglehetősen szépszámu közönségnek, mely a mai olasz drámai irodalom egyik legkevésbé ismert termékét, az „Erkölcsi halál“ végighallgatta. Érthetetlennek is tartanók e darab egész célzatosságát, ha nem arra volna szánva, hogy főalakjának, Corradonak, a realizmus megdöbbentő megrajzolásával egész a fáradságig próbára tegye a nézők idegzetét. Mert haldoklási jeleneteket láthatunk számtalan formában szinpadra vite, sőt Zola, a naturalizmus nagymestere, a delirium tremens és Dumas a mellbetegséget is a világot ábrázoló deszkákra hurcolják, de hogy a szivbajt, az epilepsziát is megjátssza a színész, azt eddig még csak Paolo Giacometti kívánta és meg is játszani — azt hisszük — nem képes rá senki, csakis a szó, a hang, az arc és szemjáték nagy apostola, a mi vendégművésztünk. Egy Hamlet, egy Romeo, egy Petruccio, egy Kean, egy Schylock után csak most tűnt ki teljes

igazságában, hogy mily nagy természetesség, mekkora ábrázoló tehetség és milyen talentum lakozik ebben a szép olasz emberben, a ki most korán sem volt — szép, de visszaszítató, ellenszenves, hogy ne mondjuk: rút és mégis uralkodott a sziveken minden erejével. Az az első jelenés, midőn tizenhat évi rabság után, megtörtén, betegen hazajön, mi kor felfedi magát régi barátai előtt s megtudja, hogy Rosaliája él, de más férfi házában lakik, már teljesen lebilincselte az érdeklődést és felcsigázta a kíváncsiságot. Itt kezdődött a szivbaj ábrázolása; láttuk, hogy az erősödni kezdő roham, a felindultság miatt, mikép teszi alélttá s gyengíti el. Mikor aztán nejét feltalálja, a ki megismeri, de lánya előtt nem akarja mint apját bemutatni, hiszen az Palmieri orvost tartja apjának s az erkölcsi halottat sohasem fogadhatja el, hogy tiszta lelke és jövője tönkre ne tévessék s mikor a boszúálló biborost le akarja ütni, ekkor előveszi a roham és a borzadásig hűen ábrázolja a szivbajban rángatózó testü nyomorult beteget. S az utolsó felvonásban vagy fél óráig tartó vergődése, mikor hangja elreked, testét a görcsök rohanják meg, szeme felfordul, hogy csak fehérje látható, arca eltorzul, ajka vonaglik s mikor meghal, fejjel előre bukva, a szó szoros értelmében bukfcetvetve s elnyulva a földön mereven, mint egy fa: ez a legerősebb idegzetet is próbára tette volna. Természetes, hogy a taps és lelkesedés az alakításnak megfelelő volt. A játék összehatásában elismerésre méltóan mű-

ködött közre a művész környezete is, közöttük főképp Barac (Rosalia) és Dal Cortivo (Emma), meg Udina V. (Palmieri orvos) és Borsi P. (a biboros) tűntek ki. (→)

○ **Levél szerinti oktatás a német nyelv megtanulására** a Rosenthal féle módszer szerint. Különös tekintettel a magánoktatásra, írta Pollacsek Mór, átnézte dr. Szemák István. Ezen kimerítő és kitűnő német nyelvtanból, amely tizenöt — 30 kros levélből fog állani, most jelent meg a 13/15. levél, Grimm Gusztáv kiadásában Budapesten. Előfizetési ára az egész műnek 4 frt.

○ **Kozári Gyula** legújabb könyve a hét elején jelent meg az Athenaeumnál Budapesten. Címe: Descartes és szent Tamás (különös tekintettel az ismeretelméletre). Ára 1 frt 20 kr. A könyv, mely pályadíjazott munka, Descartes és szent Tamás bölcséletének összehasonlítását foglalja magában nem száraz, hanem érdekes előadásban. A Budapesti Hírlap is azt írta róla, hogy nagy tudással megírt munka. Szabadjon szerző föntnevezett munkáját olvasó közönségünk szives figyelmébe ajánlanunk, valamint szerző egyéb kiadványait: 1. Korunk Bölcselete. Ára 2 frt. 2. Az átöröklés problémája. Ára 50 kr. 3. Korkérdések, konferencia-beszédeimből. Ára 1 frt. 4. Élettölatat és életörömek. Ára 10 kr. 5. La loi des trois états d'Auguste Comte. Kiadta a nemzetközi katolikus tudósok kongresszusa. Ára 20 kr.

— En ugyan hozzá nem nyulok, de azért vissza sem adom neki, mert nem leszek otthon, amikor csönget.

— És a komornája?

— Ő sem, mert ma éjszakára szabadságot adtam neki.

— Akkor betör majd a lakásába.

— Attól nem félek, mert a lármától felriadnának a lakók, legelőször is a kapus.

Cavarocnak eszébe jutott, hogy voltaképpen kötelessége volna a hatóságot Iréne gyilkosának a nyomára vezetni.

— Miért nem akar hazamenni — kérdezte Vandától — ha meg van arról győződve, hogy engedély nélkül nem hatolhat be az ember a lakásába?

— Nem megyek — felelte elszántan a leány. — Megölne a — félelem. A rettegéssel gyilkolna meg a vén gonosztevő.

— Tehát idős ember?

— Nem éppen, de túl van a férfikor nyarán és vad mint a tigris és erős, mint a török, aminthogy nemzetségre közéjük is tartozik.

— Török? Hiszen az imént még azt mondta, hogy görög származású?

— Hát nem egyre megy — felelte Vanda, akinek a földrajzi ismereteivel nem igen volt mit dicsekedni . . .

— Különbem nem sokat határoz, hogy mifajta náción. Azt mondja tehát, hogy semmiesetre sem megy ma éjjelre haza?

— Nem — és százszor nem! Inkább az utcán vá-

„Eddig én tettem jót önnek, most nekem van szükségem az ön jószágára. Tudom, hogy a halájára nem számíthatok, mert ismerem a nőket . . .“

— Nyilván egy Schopenhauer-imádó írta — szölt nevetve a kapitány.

„De ismer engem s tudja, hogy drágán fizeti meg, ha megtagadja tőlem azt, amit most kérek. Tapasztalásból tudhatja, hogy az ígéretemnek mindig ura vagyok. Valamint soha sem várokztattam az ajándékokra önt, úgy a büntetésre sem várokztatom . . .“

— De goromba fickó — jegyezte meg Cavaroc. — Egy nőnek felhányni az ajándékokat! Igazán suhanc-tempó!

— Gazember. rabló, gyilkos — hörögte Vanda. Ez még mind kevés cím neki.

— Többet bajos volna most hamarjában rákenni. Hanem mondja csak, hogy ismerkedett így össze ezzel a bitanggal?

— Egy szerencsétlen véletlen, aminek eléggé megadtam az árát, hozott össze bennünket.

— Mit akar öntől?

— Olvassa tovább, mindent megtud a levélből.

„Amit öntől kérek — folytatta a levélíró — nem, amit öntől követelek a következő: Én egy nőn, aki megsértett, boszút álltam. Megöltem. Most elhagyom Franciaországot, hogy többé vissza se térjek. Holnap reggel utazom. A házamba ma éjszakára már nem térhetek vissza, mert a rendőrök megszállták. Biztos hajlékra van szükségem ma éjszakára. Éjfélkor meglátogatom, reményilem, hogy egyedül lesz. Küldje el hazul-

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése január hó 29-én.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Molnár János volt a mai nap első szónoka, aki előadja, hogy a főszolgabírák betiltották a néppárti gyűléseket, pedig nem a néppárt, hanem a választási erőszakosságok szítják a felvidéken a panszlavizmust.

Lehoczky Vilmos kijelenti, hogy a szucsányi kerületben az esperes és Zmeskál Zoltán tárgyaltak Mudrony, Urbán és Pietro panszláv vezérekkel.

Polónyi Géza hozzáteszi, hogy Zichy Nándor úrményi beszédében hangzott, hogy a nemzetiségeket leginkább a magyar nyomja el.

Lehoczky Vilmos beszéde további folyamán védelmezi Szalavszky főispánt, aki előtt Kubina elhallgatta, hogy nemcsak az elévülés címén szüntették be a főispáni lapok ellen a sajtópört, hanem a feljelentőket hamis váderért pörbe fogták, s csakis az ő könyör-gésükre bocsátott nekik meg.

Perczel Dezső belügyminiszter ugyan ezt megerősíti.

Kubina József védekezni próbál.

Perczel Dezső belügyminiszter szerint a közigazgatást összhangzba kell hozni a miniszteri felelőséggel. Az államosítási törvényjavaslatot most simítgatják. Támadja a

nemzeti és a néppártot általánosságban. A költségvetést elfogadja.

Eötvös Károly védi az önkormányzatos hibáztatja az országos levéltár hiányait, melyet utána Latkóczy Mihály próbál védelmezni.

TÁVIRATOK.

— **Városi képviselők választása Fiumében.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A fiumei municipális választások tegnap az ottani régi kormánypárt teljes vereségével értek véget és az autonómiai párt győzött. Így újra az olasz elemek kerültek uralomra, a mit ismét a kormány baklövése okozott. Ugyanis előleges tanulmányok céljából a kormány Dárday miniszteri tanácsost közvetlenül a választások előtt Fiumébe utaztatta a mi gyanút, reakciót szült. Mint hírlík, Batthány Tivadar grófot legközelebb fiumei kormányzóvá kinevezik.

— **Leugrott a torony tetejéről.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Moszkvában egy Bakerew nevű fiatal egyetemi hallgató jó borralalóval megvesztegetvén a toronyőrt, fölment a Kreml legmagasabb tornyára s onnét leugrott. Szörnyet halt.

— **Murawjeff Párizsban.** (A „P. F.“ eredeti távirata.) Murawjeff orosz külügyminisztert tegnap a párizsi

pályaudvaron Mohrenheim nagykövet és a nagykövetség személyzete egyenruha nélkül fogadta, feltüntetni akarván ilymódon is a látogatás magánjellegét. Murawjeff a délelőtt folyamán meglátogatta Hanoteaux francia külügyminisztert, a kinek másfél óráig időzött, azután Faure köztársasági elnöknel tisztelegget, a hol este 64 terítékű bankett volt, utána pedig estély 1200 résztvevővel, kik közt az egész Párizsban székelő diplomáciai személyzet ott volt. Murawjeff ma este elutazik Berlinbe, a hová vasárnapra várják. Berlinből Kielbe készül, a jelenleg ott időző német császárhoz; nem lehetetlen azonban, hogy Vilmos császár megszakítva kieli tartozkodását, Berlinben fogja bevárni Murawjeff érkezését.

— **A kongrua rendezése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kongrua rendezéséről szóló törvényjavaslat elkészült s Wlassich miniszter tárcája költségvetésénél fogja benyújtani.

— **Féltékenység áldozata.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Stegermann Bernát, bukaresti színész, Budapestben ma reggel 8 órakor a Hungária szállodában féltékenységből agyonlőtte Mieting Klára színésznőt, a ki Rosenberg József brailai bankárral mulatott Budapestben.

— **Leégett barakk.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Mármaros-Szigeten a katonai téli barakk-tábor kigyuladt s hét katona bent égett.

ról a komornáját is. Holnap hajnaltájt már megszabadul tőlem s gazdagon megjutalmazom vengégszeretetéért.

Ennyit kívánok csak.“

— Becsületesemre, éppen elég — szólt gunyosan Cavaroc.

— Hanem a levélben utóírás is van. Lássuk csak . . .

„Ugyanez a szolga, aki a levelet átadja egy bőröndöt is visz önhöz: pénz van benne és értékpapírok. Reggel magammal viszem. Felesleges talán mondanom, hogy fejével játszik, ha arra gondolna, hogy elárul. Van Párisban egy barátom, ha jobban tetszik büntársam, aki végrebajtaná önön az én halálos ítéletemet, mert idejekorán megtudom, ha ki akar a rendőrségnek szolgálatni. Igaz, hogy a bőröndöm elvesziteném a drágaságokkal együtt, de megvigasztal az a tudat, hogy ön nem látná a hasznát. Tehát éjfélkor! Négyezer csengek, kettőt, kettőt egymásután. Csak erre a jelre nyisson ajtót.“

— Az aláírás hiányzik, — szólt Cavaroc. Egyébként érthető, hogy ismeretlen akar maradni ez a barátságos ur, akinek a tréfája sikerült, mert ön komolyan veszi a fenyegetést.

— Ismerem a levél íróját.

— Külföldinek látszik.

— Igen, görög, Constantin Caritidesnek hívják.

— Hogy mondta, Caritides? — kiáltott fel meglepődve a kapitány.

— Hirtelen eszébe jutott, mit mondott Helén Jonville barátjának erről az emberről. Iréne gyilkosa és Borodinó gróf cimborája.

Most már értett mindent. A szegény asszonynak szomorú házasságában vigaszra volt szüksége s beleszeretett a szép, genialis művészbé. A férj hírét vette ennek a lelki rokonságnak s példásan megbüntette. Megölte s a fejét szeretője lába elé dobatta, mikor legvirágosabb volt Vitracnak a kedve.

— Igen — ismételte a leány — Caritides a neve. Passyban lakott a feleségével együtt. Néhány szóval leírhatom a külsejét: óriás, aki egy ökölcsapással gyilkolni tud. Mindig félttem tőle, dacára hogy csak ritkán találkoztam vele.

— Ön azt hiszi, hogy éjfélkor el fog jönni? — kérdezte Cavaroc.

— Biztos vagyok benne. A világ minden kincséért sem mennék ma haza, azért is jöttem önhöz, hogy ottalmát kérjem.

— De ha komoly lenne a fenyegetődzése, akkor már elküldte volna azt az értékes bőröndöt, amelyről beszélt.

— El is küldte a levéllel együtt. Miután nem voltam akkor otthon, a komornámmal a hálószobámba vitette.

— Milyen a bőrönd?

— Inkább hosszú mint széles, háromszoros zárral van ellátva. A komornám azt mondta, hogy a szolga alig bírta a lépcsőn felcipelni. Ha arany van benne, megérhet egy milliót.

— Egy milliót! — ismételte a kapitány. Csinos összeg s az a gazember megérdemelné, hogy elkaparintásák előle.

NYILT-TÉR*)

Kitünő Angol

TEA-RUM

James Walters & Comp. londoni cégtől, —

továbbá: valódi ó

Slavon-Szilvorium

eredeti palaczkokban 1 frt 20 kr.

NICK A. K.-nál Pécsett,

király-utca 2. sz. és Bazár-udvar.

Laptulajdonos

Felelős szerkesztő

SAUTTER GUSZTÁV

PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF

kiadó.



Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.



Két birtok



ELADÓ!

1. Boszniában 70 hold föld 2 darabba, új lakásokkal és más gazdasági épületekkel ellátva, 5000 frtért.

2. Szerém megyében 18 hold föld, 2 ház 3 szőlő és szürüs kert 3500 frtért. Bővebbet a föld tulajdonostól, Eszéken felső város.

Öregségem miatt adom el.

Berkes Lukács.



Beesét veszi

a legválasztékosabb étel is, ha nincs étvágyunk

Az étvágy gerjesztésére úgy mint mindennemű gyomor bajok ellen melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe:

Egгер díjjalalmazott Szódapasztilláit.

Kapható 30 kros eredeti dobozokban minden gyógyszeriarban és nevesebb gyógyszerüzletben. F és széküldési raktár

Egгер A. fiai

Nádor-gyógyszeriára Budapestén, Váci-körút 17.

24583. sz.

tkv. 1896.

Árverési hirdetemény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhirrre teszi, hogy Drexler Fülöp pogányi lakos végrehajtónak Dr. Áronffy Rókus ügyvéd ügygondnok pécsi lakos által képviselt ismeretlen tartózkodású ifj. Steller János és neje Drexler Erzsébet végrehajtást szenvedők ellen 20 frt 37 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróság területén levő, Pogány község határában fekvő, a pogányi 211. sz. betétben felvett I. 1—2 sorsz. 2066/1, hrsz. szőlőre és 2066. hrsz. szántóra 134 frt és a 152. sz. betétben felvett I. 1—4. sorsz. 481. hrsz. 22. sz. ház és udvarnak, 545. hrsz. kertnek 1986 és 2434/2 hrsz. szántónak ifj. Steller János és neje szül. Drexler Erzsébetet illető 1/8 részére 264 frt becsárban, mint kikiáltási árban, az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi április hó 13. n. d. e. 9 órakor Pogány községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 13 frt 40 kr. és 26 frt 40 krt készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1 én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. § ban kifejtött ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsett, 1897. évi Január hó 2. A kir. törvényszék telekkönyvi hatósága.

Bogyay Pongrác
kir. törvényszéki bíró.

Kávéház-megnyitás!

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a pécsi főtéren „Nádor“ szállodában már több 50 évnél fenálló

kávéházat

átvettem és folyó hó 30-án RÁCZ GUSZTI közkedvelt nemzeti zenekara közreműködése mellett ünnepélyesen megnyitom.

Minthogy költséget nem kimélve ezt alaposan és egész ujonnan átalakítottam és minden követelményeknek megfelelően fővárosi mód szerint berendeztem, minden csak kívánható ujságot tartok és különös gondot arra fordítok, hogy kiváló jó kávé és más italok hamisítatlanul kiszolgáltassanak, úgy hogy bármily társaságnak és minden egyes vendégnek kényelmes szórakozási helye legyen, kérem a n. é. közönség becses látogatását

kiváló tisztelettel

Skrobay István

kávés és vendéglős

a „Nádor“ szállodában.

MEGÉRKÉZTEK

a legújabb báli

 meghívó- 

és

tánczrend-minták!

TAIZS JÓZSEF

könyvnyomdája

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.